

Kázeň
Williama Marriona Branham
"... v dňoch hlasu..." Zjv. 10:7

**SEMENO NEBUDE DEDIŤ SO
ŠUPKOU**

Jeffersonville, Indiana, USA
18.2.1965

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveď Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto služba rozšírená po celom svete bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovanie práci božej skrze Jeho Ducha v tomto Poslednom čase. O nej bolo hovorené v Písmach, cieľom pripraviť ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista.

Našou modlitbou je aby sa vytlačené Slovo stalo zápisom vo vašich srdciach pokiaľ čítate toto posolstvo.

Hoci je vynaložené všetko úsilie aby sa dostali presné preklady, anglické audio zápisy najlepšie reprezentujú kázne kázané cez brata Branhama.

Audio zápisy a vytlačené prepisy od viac ako 1.100 kázaní ktoré kázal William Branham sú dostupné v mnohých jazykoch pre bezplatné stiahnutie a tlačenie na lokácii:

www.messagehub.info

Táto kázeň sa smie skopírovať a rozširovať pokiaľ je text predstavený v celosti, nie modifikovaný a distribuovaný je bezplatne.

na Golgote.

¹⁷⁴ Ó, či to nie je nádherné? Potrasme si navzájom ruky. Brat Orol, len sa obráť, sestra, potraсте si ruky kým spievame.

Milujem Ho...

/Ludia v zhromaždení sa zdravia jeden s druhým./

Na Golgote

Zodvihnite znovu ruky ku Nemu.

Milujem Ho, Milujem Ho,

Pretože On prv miloval mňa (a urobil nás trlami)

a vykúpil mi spasenie

na Golgote.

¹⁷⁵ Ako budete vedieť, ako svet bude vedieť, že milujete Ježiša? Keď milujeme jeden druhého. Tak svet... Vidíte, Boh vidí vašu vieru; svet vidí ako sa správate. Milujte teraz jeden druhého. Buďte milí jeden ku druhému. Rozprávajte sa jeden s druhým. Buďte trpezliví jeden voči druhému. A všetky ďalšie inštrukcie, ktoré môžeme dať, krst, hľadanie Ducha Svätého... Nemáme tu na to žiadne miestnosti, rozumiete. Výzva ku oltáru, ak vás Boh presvedčil, že toto je pravda, že Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky a vy sa s ním chcete spojiť, chodte a dajte sa zajtra pokrstiť v Jeho mene. Bude tam niekto, kto vám dá inštrukcie. Všetko čo môžeme robiť, aby sme vám pomohli, to urobíme.

Milujem Ho, Milujem Ho,

Pretože (Vy ktorí ste teraz pri telefónoch, v Tucson, tam v Kalifornii, tam na východe, zodvihnite ruky... Chváľte Ho!)

... vykúpil mi spasenie

na Golgote.

A teraz, až do zajtra večera vám dávam brata Nevilleho, nášho pastora.

SEMENO NEBUDE DEDIŤ SO ŠUPKOU

¹ Zostaňme na chvíľu stáť, kým sa pomodlíme. Skloňme svoje hlavy.

² Drahý Bože, považujeme toto dnes večer za veľké privilegium, že tu môžeme byť pri tejto príležitosti aby sme priniesli živého Krista zomierajúcemu svetu a zomierajúcej generácii.

³ Prosíme ťa Pane, aby si pomazal naše slová a našu námahu, aby sa nevrátili ku Tebe prázdne, ale aby mohli vykonať to na čo boli poslané.

⁴ Pomôž tu dnes večer každému mužovi, žene, chlapcovi alebo dievčaťu, ktorí sú v potrebe. A Otče, my vieme, že všetci sme v potrebe. A keď odídeme dnes večer, nech môžeme cítiť vo svojich srdciach ako tí, ktorí prišli z Emaus, potom keď mali svedectvo zmŕtvychvstania Krista a hovorili: „Či v nás nehořeli naše srdcia, keď On ku nám hovoril na ceste?" Udeľ nám to, Pane!

⁵ Uzdrav chorých a postihnutých. Nech po tomto večernom zhromaždení nie je medzi nami nikto slabý. A ponad všetko, nech nezostane nikto neveriaci, Pane. Nech oni všetci veria na Večný Život. Lebo to je náš cieľ, kvôli čomu sa tu zhromažďujeme.

⁶ Tieto požehnania prosíme na slávu Kráľovstva Božieho, v mene Ježiša Krista, Syna Božieho. Amen. Môžete si sadnúť.

⁷ To je dobre, že sme znovu tu dnes večer. A vidím, že máme niekoľkých, ktorí stoja okolo a myslím, že telefóny sú teraz zapnuté do mnohých rôznych miest po celom národe, San Francisco, Tucson, hore na východ. A my cez telefóny im posielame pozdravy. Sme tu dnes večer v auditóriu. Hlavné auditórium je naplnené a v uličkách a okolo stien stojí plno ľudí. A usudzujeme, že zajtra večer sa budeme snažiť, aby nám tu otvorili aj druhú stranu do telocvične a zväčšili auditórium, kde by sa mohlo možno zmestiť o niekoľko tisíc ľudí viacej. Tak dúfame to zajtra večer. Ak dnes večer je tu plno, prvý večer, no, veríme, že zajtra večer to bude väčšie. A vidím, že dnes tiež ľudia sedia na pridaných stoličkách a na všetkom možnom.

⁸ Sme vo veľkom očakávaní, za prvé na príchod Pána Ježiša; to ďalšie, na spasenie stratených duší, ktoré Ho prijmú dnes večer a budú pripravení na Jeho príchod, keď sa On ukáže.

⁹ Zvlášť chcem pozdraviť a privítať všetkých týchto fajných mužov na pódiu, ktorí pokiaľ viem mnohí z nich sú kazatelia. Okolo sto alebo viacej sedí na pódiu a my sme skutočne vďační, že sú tu.

¹⁰ Vás všetkých, kdekoľvek ste na rôznych miestach národa... A dozvedel som sa, že sú tu niektorí ľudia z poza mora, zo zámoria. Tak sme vďační, že ste tu aby ste sa radovali v tomto obecenstve s nami, čo očakávame, že Boh nám dá počas tohoto zhromaždenia.

¹¹ Vyzerá to tak, že odkedy som myslel, že prídem naspäť na týchto niekoľko dní zhromaždení, že moje vlastné srdce bolo zvláštne vyburcované, zvláštnym pocitom, že niečo sa má stať. Ja proste neviem čo to je, ale dúfam, že to je veľké zjavenie od Boha, ktoré nás pripraví a urobí nás lepšími obyvateľmi Jeho Kráľovstva, zatiaľ čo chodíme v tomto temnom svete hriechu a nevery.

¹² Táto pôda dnes večer, práve toto miesto, znamená pre mňa veľkú vec. Odkedy som vedel, že tu stavajú toto školské auditórium, chcel som mať na tomto mieste zhromaždenia. Som veľmi vďačný vedeniu školy a tým, ktorí nám láskave dovolili mať to tu. To bolo na tomto mieste, práve niekde tu kde stojí táto budova dnes, kde sa odohrala veľká vec pred nejakými tridsiatimi rokmi, presne na tejto pôde. Nebolo tu vtedy nič len kroviny a tráva. A ja som býval v malom dome hneď tu na druhej strane asi dvesto metrov. Veľmi som sa staral v tých dňoch o spasenie môjho otca a matky, ktorí sa už dnes obaja pominuli. A zvlášť v ten deň som sa staral o môjho otca.

¹³ Pamätám sa, spal som vo verande. Bolo teplo, bolo leto. Toto je napísané, myslím v malej knižke nazvanej, *Ježiš Kristus, ten istý včera, dnes i naveky*, alebo tiež to bolo v malej knižke nazvanej *Nebol som neposlušný tomu nebeskému videniu*.

¹⁴ A ležal som vo verande, zrazu som sa zobudil a na srdce mi prišlo bremeno za môjho otca. Koľkí z ľudí v tomto meste ste poznali môjho otca, myslím, že bol veľký človek, hoci bol hriešnik a... Ale mal zlý zvyk, proti ktorému som sa snažil bojovať ako som len mohol v tom čase; to bolo pitie. A v ten večer bol opitý. A ja som sa zobudil s veľkým bremenom na srdci za neho. A len v pyžame, vložil som do nohavíc, nechal som si košeľu od pyžama, chodil som vonku po tomto krovinatom a trávnom poli, práve kde teraz toto stojí. A keď som si aby som sa modlil za otca.

¹⁵ A kým som sa modlil a prosil Boha, aby ho spasil a nedal mu zomrieť ako hriešnikovi, že ho milujem... A kým som sa modlil, zodvihol som sa aby som sa pozrel smerom na východ od tadeto a tam bolo videnie. A stojac práve nado mnou, (mnohí z vás poznáte to videnie) bol Pán Ježiš.

¹⁶ No, nie som alergický na ilustrácie, pokiaľ viem; ale videnia sú skutočné. A tam stál Pán Ježiš, prvýkrát som ho videl v takomto videní. Bol asi okolo, no, možno desať stôp nad mojou hlavou (3m), stál vo vzduchu, jednou nohou robil práve krok. Mal na sebe biele rúcho, olemované okolo kraja. Vlasy mal dole na ramenách, a vyzeral na okolo, ako človek okolo, ako povedala Biblia, že bol okolo tridsať ročný, ale malý, chatrný človek, veľmi malý. Vyzeral akoby nevážil viac ako 65 kilo.

¹⁷ A pozrel som sa, a myslel som si, že to je niečo v čom sa možno mýlim.

môžu byť, Slovo a mať živého Krista, žijúceho medzi nimi, ktorý sa ukazuje živý, ten istý včera, dnes i naveky. Oni nechcú dediť so šupkami. Tie budú spálené. Všetka slama a všetko má byť spálené. Prichádza kombajn, aby vymlátil pšenicu. Nech je Pán s vami.

¹⁶⁸ Sú niektorí z nich, ktorí sú chorí, niektorí z nich telesne, chcem aby ste sa modlili. Orol, modli sa tam za svojho brata, sestru orla, keď sa ja budem modliť za vás tu. Nech príde na vás Duch Boží.

¹⁶⁹ Pamätajte, podávam vám potravu orla, zaslúbenie Božie. On nazýva svojich prorokov orlami. On Seba samého nazýva Orlom; On je Jehova Orol. A kým máte položené ruky jeden na druhom, modlime sa za nich.

¹⁷⁰ Náš nebeský Otc, Tvoje Slovo hovorí, to posledné poverenie, ktoré si dal svojej Cirkvi bolo: „Choďte do celého sveta a kážte evanjelium - hlavné nariadenie - ten kto uverí a pokrstí sa bude spasený; ten kto neuverí bude odsúdený. Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria: V mojom mene budú vyhánat' diablov; budú hovoriť novými jazykmi; keby pili niečo smrtonosné, neuškodí im; keby zobrali hadov, neuškodí im; a keď budú kľásť ruky na chorých, uzdravia sa." Ó Jehova Orol, nachovaj svojich maličkých dnes večer tým Slovom, Pane. Oni sú v potrebe. To je potrava, ktorú potrebujú. To je to čo potrebujú, aby vedeli čo je to za strava, čo je to TAK Hovorí Pán.

¹⁷¹ Ty si zaslúbil, že keď položia ruky jeden na druhého, že budú uzdravení. Ó Pane Bože, odstráň od nás teraz všetky pochybnosti a supie predstavy. A s vážnosťou jeme orlí pokrm Slova Božieho.

¹⁷² Nech každý nečistý duch, ktorý je v týchto ľuďoch, každý duch pochybovania, každý duch strachu, každé denominačné tvrdenie, každý zvyk, každá choroba, každá nemoc, ktorá je medzi týmito ľuďmi, nech odíde; v mene Ježiša Krista nech to vyjde von z tejto skupiny ľudí. A nech sú od tejto hodiny slobodní, aby mohli byť Orlí pokrm o ktorom veríme, že nám pošleš v tomto týždni, Pane, lámajúc a otvoriac tieto Pečate a ukazujúc nám tie tajomstvá, ktoré boli skryté od založenia sveta, ako si zaslúbil. Oni sú Tvoji, Otče. V mene Ježiša Krista. Amen.

¹⁷³ Všetci, ktorí veria a prijímajú to, postavte sa, povedzte: „Verím; prijímam to; čo mi Boh zaslúbil, prijímam." Nech vás Boh žehná. Je to nádherné. Každý stojí. To je dobre! Refrén, *Milujem Ho*. Spievajme Mu potom túto pieseň, *Milujem Ho, milujem Ho, pretože On prv miloval mňa...* Teraz všetci spolu.

Milujem Ho, (Ak áno, zodvihnite ruky!) Milujem Ho,
Pretože On prv miloval mňa
a vykúpil mi spasenie

milosrdenstvo, drahý Bože? Teraz je príliš pozde pre môjho otca aby s tým niečo urobil; on odišiel za hranice tohoto života. A zakrátko, Pane, my všetci pôjdeme tou cestou. Ja tiež musím prejsť tou cestou. Každý muž a žena, chlapec a dievča tu musí ísť tou cestou. A budeme zodpovední za to, čo robíme so Slovom Božím.

¹⁶² Aký malý vyzeral ten človek v očiach Dávida, keď plul na neho. Ako málo si títo ľudia budú uvedomovať, že plujú na Ježiša, na Slovo, keď sa On znovu vracia, tí ktorí Ho prebodli. Ako málo budú ľudia cítiť, ktorí môžu odísť preč odtiaľto a vidieť ešte aj - ani nie len v nejakých veľkých gréckych slovách a tak ďalej, ale v jednoduchej prírode to vyučovanie Boha Stvoriteľa, môžu vidieť nosiče Slova, a vidieť Slovo samotné, a poznať hodinu, v ktorej žijeme a že čas žatvy je tu. Drahý Bože, nedaj aby sme sa ku tomu obrátili chrbtom, kvôli nejakej svetskej hlúposti ale daj nám dnes prijať Jeho z celého nášho srdca.

¹⁶³ A Pane, stvor vo mne dobrého ducha, Ducha Života, aby som mohol veriť všetkým tvojim slovám a prijať Ježiša to Slovo, toho istého včera dnes i naveky a veriť dnes v porciu určenú na tento vek. Udeľ to Pane. Prosím to v mene Ježiša.

¹⁶⁴ A teraz opýtam sa každého jedného z vás ako ste tu a premýšľate o tomto skutočne úprimne... Nemáme pre vás cirkev, aby ste sa do nej pripojili. Máme tu dole bazén, aby ste v ňom boli pokrstení: A všetci, ktorí uverili boli pokrstení." Ak ste ešte neboli pokrstení, kresťanským krstom... To neznamená poľkanie, poliatie; to znamená ponorenie, nie v tituly Otca, Syna a Ducha Svätého, ale v meno Ježiša Krista, ako bola pokrstená celá cirkev až do katolíckej cirkvi do roku 303, keď zaviedli troch bohov a tri formy krstu v tituly trojice. Ak ste ešte doteraz neboli pokrstení, zajtra ráno o desiatej, tu dole na vás čakajú rúcha a všetko.

¹⁶⁵ Či chcete prísť a spojiť sa s Ježišom Kristom, nie s nami. Nemáme tu ani cirkev, kde by sme sa o vás postarali. Chod'te do ktorejkoľvek cirkvi chcete, odkiaľkoľvek ste prišli, ale prosím, verte tomuto Slovu. Ak veríte tomu, povedzte „Amen!“ /Zhromaždenie odpovedá: „Amen!“/ Nech vás Boh žehná! Môžete...

¹⁶⁶ Ak je niečo v čom by sme vám mohli pomôcť, sme tu aby sme to urobili.

¹⁶⁷ No, viem že sú tu chorí. Náš čas už skončil a nemôžeme volať ľudí do radu, aby sme sa za nich modlili. Možno to predsa urobíme. Chcem aby ste každý jeden urobili niečo pre mňa. Sedíte blízko pri niekom, položte ruku na tú osobu. A nepochybujte, kladiete svoju ruku na orla, možno je to orol, ktorý jedol niekde potravu supu, ochorel z toho. Už to viacej nechcú. Chcú z toho vyjsť. Sú chorí a unavení z toho. Sedia tu dnes večer a vedia, čo orly skutočne

Tak, pretrel som si oči a znovu som sa pozrel. A on stál trochu bokom, Jeho tvár bola trochu z profilu. A ten výzor Jeho tváre, ktorú som stále videl vo videniach, bol ako hlava tridsaťročného Krista od Hoffmana. Preto to mám vo svojom dome, na svojej literatúre, všade kde to môžem dať, pretože tak to vyzeralo, najviac tak. Jedine, že vyzeral malý.

¹⁸ A ja... Ako som sa díval na Neho, myslel som si: „Určite, či sa nedívam na môjho Pána, ako tam stojí." A ja som bol takto, povedal by som, v takejto pozícii a možno práve kde je táto - pod týmto, kde je teraz tu táto kazateľňa. Niekde, bolo to práve v tomto okolí v dosahu, kde teraz stojím, najlepšie ako by som to mohol odmerať, okolo 40, 50 metrov niekde okolo v tomto obvode tu, v tomto kruhu.

¹⁹ A pozrel som sa hore, a On tam stál. A uhryzol som sa do prsta, aby som zistil či nespím. Viete ako... Jednoducho to vyzeralo, ako by to nemohlo tak byť. A ja som vtedy bol len mladý v Pánovi, kázal som okolo šesť mesiacov. Uhryzol som sa do prsta. Zobral som steblo trávy a zlomil som ho. A mnohí z vás, ktorí bývate na dedine, poznáte tie malé šparátka do zubov, ako je to v stebkách trávy. Začal som žuť tú trávu. A povedal som si: „To nemôže byť. Sníva sa mi. Tam je môj dom. Tam je otec a matka a deti. Tam je ten starý tehlový rybník, ktorý zvykol byť tu dole, kde som zvykol poľovať na kačice asi dvesto metrov odtiaľto. A ja tu stojím na poli; musí to tak byť."

²⁰ Kopol som do zeme, šľapol som trochu nohou a potriasol som hlavou a pokýval som rukami a znovu som sa pozrel, pozrel som sa inde a znovu som sa tam pozrel a On tam stál. Začal viať vietor a videl som ako sa tráva hýbe od vetra. A keď začal fúkať jeho rúcho tiež vialo vo vetre. Ako prádlo zavesené na šnúre, ono sa začína mykať.

²¹ On tam stál. Díval som sa na to. A myslel som si: „Keby som sa len mohol pozrieť na Jeho tvár." A On sa díval na východ, práve týmto smerom. Napnute sa díval. A ja som sa pohol, aby som prešiel okolo a pozrel sa zblízka na Jeho tvár a stále som Ho nemohol dobre vidieť. Mal pred sebou ruky, z miesta kde som stál bol skôr skrytý.

²² Znovu som prešiel kúsok okolo a takto som zakašlal, čistiac si hrdlo; /Brat Branham zakašlal aby to ukázal/ Díval som sa, či by to upútalo Jeho pozornosť. Ale On sa nepohol.

²³ Potom som si myslel: „Možno na Neho zavolám." Keď som povedal „Ježiš," otočil hlavu; a keď sa na mňa pozrel, On len zdvihol ruky. To je všetko čo si pamätám, za asi... takmer do rozvidnenia som ležal rovno tu vonku na tom poli, niekde kde je teraz toto miesto, košeľu od pyžama som mal celú mokrá od sĺz, kde som plakal a prežil to. Výraz Jeho tváre vyzeral tak, že žiadny umelec by to nemohol nakresliť alebo namaľovať. Nedokázali by to.

Vyzeral ako človek, že keď ste sa pozreli na Neho, chcelo by sa vám plakať od súcitu a rešpektu a úcty a pri tom s takou mocou, že keby povedal slovo prevrátilo by to svet. A ten výraz tváre by maliar nikdy nemohol zachytiť.

²⁴ A ja som vôbec nevedel, až do tohoto dňa, čo to znamenalo. Ale dnes som tu po tridsiatich rokoch, stojím v auditóriu, ktoré je teraz posvätené do služby Všemohúceho Boha. A ja len obyčajný člen, v podstate len miestny starší tu v baptistickom zbore, kde bol v tom čase pastor Roy Davis. A teraz tu stojím a toto miesto je preplnené ľuďmi, presne na tej istej pôde, čo si myslím je vykúpené krvou samého Ježiša Krista v mojich rukách aby som priniesol toto štvordňové poslanstvo od Pána.

²⁵ Len okolo šesť mesiacov potom som mal tu dole v rieke prvý krst, keď to svetlo prišlo dole rovno tu na Spring Street. Mnohý z vás ste mohli ísť dole a pozrieť sa na to, na Spring Street a Water, rovno pred riekou. A tam sa prvý krát zjavil ten Anjel Pánov verejne, o druhej hodine popoludní. A Hlas prišiel z toho a povedal: „Ako Ján Krstiteľ bol poslaný aby predchádzal prvý Kristov príchod, tvoje poslanstvo bude predchádzať druhý príchod.“

²⁶ Toto je tridsať rokov odvtedy, a ja som tu stále dnes večer a hlásam to poslanstvo. A ono odišlo na celý svet a ja som šťastný, že som znovu dnes večer vo svojom domácom meste, aby som reprezentoval tohoto Pána Ježiša Krista, ktorého stále milujem z celého svojho srdca. Každý deň sa stáva stále sladší než ako deň predtým. Nezmenil som ani jednu jotu vo svojej náuke. Tá prvá vec, s ktorou som začal, dnes stále verím to isté. On je ten istý včera, dnes i naveky.

²⁷ No, mám poslanstvo za ktoré som zodpovedný. Keď to poslanstvo prv začalo vychádzať, to bolo samozrejme... Každý sa modlil za chorých, veľké znamenia, divy, zázraky, ktoré začali zvlášť medzi letničnými ľuďmi, všeobecné prebudenie s uzdravovacími kampaňami preletelo po celom svete. Myslím, že za dobrých pätnásť rokov bolo prebudenie na každom kopci, ktorý bol. Ohne prebudenia horia. Doslovne milióny ľudí prijalo Krista ako svojho Spasiteľa skrze to jedno poverenie. To inšpirovalo z tade Orala Robertsa a tak ďalej a ďalej a ďalej, ako to išlo okolo, potom čo letničná cirkev ležala vo svojom mŕtvom prepadlisku, ako to vtedy bolo.

²⁸ Mojím zámerom a túžbou je dnes znovu zobudiť tú cirkev na blízky príchod Pána Ježiša. Musím to pokarhať. Musím pokarhať hriech akéhokoľvek druhu. Nemyslím tým niečiu denomináciu. Ja mám poslanstvo.

²⁹ No, je ťažko ísť do nejakej cirkvi a získať podporu, práve tak ako to bolo s naším Pánom Ježišom; pretože to je On; to nie som ja. Ale keď On prv kázal a uzdravoval chorých, kriesil mŕtvych a očisťoval malomocných a vyhánal démonov, každý Ho chcel. Ale prišiel čas keď Poslanstvo, ktoré stále nasleduje

mizerní, biedni, úbohí a nevedia o tom. Tvrdí, že je veľká a bohatá a nepotrebuje ničoho a nevie, že sa zmenila zo sokola, z brata podobného na proroka, ktorý sa mal pevne držal Božieho Slova, stal sa z nej sup a kŕmi svojich ľudí mŕtvymi kazateľskými zajacmi. Je to presne tak! Zobud'te sa! Ó, ako očakávate, že budete identifikovaní - alebo, že budete dediť s orlami, keď sú pri vás takéto veci ako toto, v tejto veľkej hodine, keď vytrhnutie je na blízku.

¹⁵⁷ Ó, kresťan, ó, veriaci, ak si bol čiastočným veriacim, chodíš sem tam na zhromaždenia, zobudíš sa? Máme tu niečo, verím, že Pán chce aby si to poznal. Je neskoro; Nemôžem sa posunúť už ďalej. Musím zakončiť a možno dokončím zajtra večer. Ale pozri sa, skloňme na chvíľu hlavy.

¹⁵⁸ Nechcem aby ste si všímali akú používam gramatiku, ale chcem aby ste dali za chvíľu pozor na to čo som povedal. Je to dosť jasné aby ste to mohli porozumieť, som si istý, ak chcete. Ak ste tu dnes večer a ste bez tohoto prežitia... Nehovorím... Vy povieť: „Tancoval som v Duchu, skákal som.“ Áno, sokoly robia to isté. To je ako vrany a supy. Nepýtam sa na to. Čím sa kŕmiš? Kde berieš svoju dennú potravu? Kde sa kŕmiš, zo Slova Božieho alebo z nejakej starej zdochliny, ktorú používali pred mnohými rokmi? Či je tvoje prežitie dnes večer s niečím, čo si nazbieral pred mnohými rokmi alebo je to čerstvé a nové dnes večer, nová manna, ktorá práve spadla z neba a ty sýtiš svoju dušu tým a hľadáš na zajtrajšok očakávajúc niečo dobré a lepšie? Ak to nie je s tebou tak, teraz so sklonenými hlavami a so zavrenými očami a so sklonenými srdcami, položte si teraz úprimne otázku - a nie mne ale Bohu - zodvihnete ruku na svedectvo, že hovoríte toto? „Bože, uprav moju dušu a môjho ducha aby som sa mohol sýtiť len na Slove Božom.“ Zodvihnete len ruku, povieť... Nech ťa Boh žehná! Nech ťa Boh žehná!

¹⁵⁹ Nevieť presne koľko ich je tu, dnes večer. Som veľmi biedny, aby som odhadol zástup, ale povedal by som, že prinajmenej tridsiati alebo viacerí zodvihli ruky, že chcú upraviť duše. Pamätajte teraz v modlitbe, keď máme sklonené hlavy.

¹⁶⁰ Drahý Bože, som len zodpovedný, aby som hovoril Slovo. A skrze tieto malé prosté podobenstvá, malé príklady, ľudia vidia, že ten jeden nebude dediť s tým druhým. A vieme, že v posledných dňoch, že budú ľudia, ktorí budú vytrhnutí do neba. A niektorí budú tu, keď Ježiš príde. A my očakávame na Neho, že príde možno aj dnes večer.

¹⁶¹ A myslím na to čo sa stalo pred okolo tridsiatimi alebo tridsiatimi tromi rokmi, keď som tu kľučal možno o takomto čase večer, okolo pol desiatej alebo desiatej, modlil som sa za otca, ktorý bol stratený... Dnes večer, Pane, sa modlím za mnohých otcov, za mnoho matiek a za bratov a sestry. Budeš mať

¹⁵⁰ Duch prišiel na Nevestu aby robila tie isté veci, ktoré robil On. Vidíte, to je znovu reprodukovanie sa zrna.

¹⁵¹ Slovo, hoci mladé, hovorilo za Seba! „A či ste nevedeli, že Ja musím byť vo veciach Svojho Otca?“

¹⁵² Tam je tajomstvo Posolstva teraz. Presne tak, veci Otca. Čo sú to veci Otca? Mohli by ste sa zamyslieť čím boli veci Otca pre Neho? Aby vyplnil to, čo povedal Izaiáš: „Panna počne.“ Aby vyplnil znovu čo povedal Izaiáš: „Kulhavý poskočí ako jeleň.“ A všetky tieto veci, ktoré sa stanú; ako povedal Mojžiš: „Pán váš Boh vzbudí proroka spomedzi vás ako mňa.“ To boli veci Otca, aby vyplnil to Slovo. Dobré, ak toto prichádza dole cez tie steblá, cez tie prirodzené ženy, tak čo tieto steblá týchto duchovných cirkevných žien? Cirkvi označujú ženy - či vlastne ženy označujú cirkvi. Je to tak? Tak potom, čo to znamená teraz? „My musíme byť vo veciach Otca!“ To by znovu mala volať tá pšenica, to zrno. Tak veru! Čo ono musí robiť? Potvrdiť Malachiáša 4; potvrdiť Lukáša 17/30; potvrdiť Židom 13/8; potvrdiť 14/12; potvrdiť celé Jeho Slovo: potvrdiť Židom - chceme povedať - Zjavenie 10. kapitolu; otvorenie siedmich pečatí; a tajomstvá Božie, ešte aj semeno hada a všetko má byť zmanifestované: Manželstvo a rozvod a všetky ďalšie tajomstvá, ktoré boli skryté pod tými stĺpami po všetky tie roky v čase teológov a tak ďalej, ale teraz je tá hodina. To sú veci Otca. Myslíte si, že oni to prijímú? Oni chcú byť ctení a hovoria: „Naša denominácia nás to neučí!“ Ale Biblia áno! Je to tak! Boh potvrdzuje, že je to pravda. Skutočne je.

¹⁵³ Vyplňuje tento vek, keď sedem pečatí práve dokazuje denomináciám, že boli len nositeľmi. To je ďalšia z vecí Otca. Dokázať... A veci Otca teraz, vám majú ukázať, že tie denominácie nie sú Jeho. To sú ľudsky vytvorené systémy, ktoré zapierajú Slovo. Je to tak!

¹⁵⁴ Všimnite si! Vy hovoríte: „Prečo, Mária tá dôležitá panna?“ Na kríži ju On vôbec nenazval „matkou“; On ju nazval „žena“, nositeľ, nie matka. Skutočne, ona bola nositeľom Slova, ale nebola Slovom. On ním bol. Tak veru!

¹⁵⁵ Všimnite si tiež, ona nebola zidentifikovaná vo vzkriesení s Ním. On zomrel a znovu vstal, pretože bol Slovom. Ona bola len nositeľom. Ona zomrela a stále je v hrobe. Je to tak! Tak ona bola len nositeľom, nie Jeho matkou, nie Bohom. Ona bola len nositeľom, tak ako sú cirkvi. Je to tak! To ukazuje že bola len nositeľom, nie Slovom.

¹⁵⁶ Na záver povedzme toto. Ó, letničné sokoly, poskakujete ako supy, účastníte sa vo svete, tak ako to robia tí ostatní, máte formu pobožnosti, natoľko žeby ste zvedli aj vyvolených, keby to bolo možné, ale zapierate jej moc, ako tu hovorí prorok. Dokonalý príklad toho, čo hovorí Slovo Božie, že sa stane v posledných dňoch, v laodicejskom cirkevnom veku, nahí, slepí,

každý znak, pretože znak má hlas. Ale keď sa On jedného dňa posadil a povedal: „Ja a môj Otec sme jedno!“ to bolo viac ako oni mohli zniest’.

³⁰ To bolo tiež, keď On povedal: „Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť Jeho Krv, nemáte v sebe život.“

³¹ Ako... Prečo, doktori a dostatočne premýšľajúci ľudia by povedali: „Tento človek je upír, snaží sa vás naviesť, aby ste jedli jeho telo a pili jeho krv.“ On to nikdy nevysvetlil; On to len povedal.

³² A dnes môžete počuť veci, počas zhromaždenia, ktoré sú len povedané, nie sme schopní to vysvetliť, ale pamätajte, Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky. Veríme tomu!

³³ No, nemáme čas príliš veľa hovoriť, pretože máme určitý čas aby sme tu začali a určitý čas odísť z tadeto. A chceme rešpektovať vedenie školy, ktoré vymeralo pre nás tento čas. A budeme robiť všetko čo môžeme, aby sme ich rešpektovali.

³⁴ Pamätajte, v každom čase, keď hriešnik chce prísť ku Kristovi, všetko čo musíte urobiť je ísť rovno hore, či kážem spievam alebo čokoľvek a hneď vtedy dať svoj život Kristovi a postaviť sa na svoje miesto. To je to kvôli čomu sme tu, pomôcť vám.

³⁵ Chceme hovoriť s bratom Vayle, bratom Bordersom a s bratmi tu. Ak .. Rád by som vedel či by mohli popoludní prísť do zboru, alebo niekedy ráno, alebo niekedy na poučné zhromaždenie pre tých, ktorí hľadajú krst Duchom Svätým? Dalo by sa vám to, bratia, brat Neville a vy všetci mohli by ste sem prísť, brat Caps?

³⁶ Ak by niekto chcel byť poučený ohľadne krstu Duchom Svätým, môžete prísť do modlitebni /Brat Branham sa pýta na čas / okolo 10 hod. ráno.

³⁷ Ak máte otázky ohľadne náuky, ak máte otázky ohľadne posolstva, ak chcete byť... Ak vám nikdy osobne nebolo poslúžené, chcete aby sa za vás modlili alebo čokoľvek čo chcete vedieť v tejto veci, môžete proste prísť tam dole o desiatej hodine ráno a stretnúť týchto mužov. Oni budú, jeden alebo viacerí z nich, tam aby poučili, aby sa modlili za chorých, odpovedali na otázky tak ako daný človek bude... Chodte len ku ním a oni vám radi pomôžu akokoľvek budú môcť.

³⁸ No, ešte skôr ako pristúpime ku Slovu, chceme znovu pristúpiť ku Autorovi Slova. Môžete príliš veľa jesť; môžete príliš veľa piť; môžete sa príliš veľa smiať; môžete príliš veľa chodiť; ale nikdy sa nebudete príliš veľa modliť. „Chcem aby sa mužovia modlili všade, pozdvihovali sväté ruky bez pochybovania...“ Modlime sa.

³⁹ Drahý Ježišu, Autor Slova Života - a Ty si tým Slovom - vážne teraz

pristupujeme ku Tebe po vysvetlení toho videnia, Bože, Ty si mojím svedkom, že to je pravda. Pane Ježišu, prosím aby si pomazal tie slová dnes večer na počutie pre každé ucho, ktoré je pod Božským zvukom. A ak je tu niekto alebo počúva na druhej strane národa, ak nie sú hotoví a pripravení v tejto hodine odpovedať na vyzvanie tejto hodiny, Posolstva od Boha, aby činili pokánie a boli pripravení; lebo sa približuje Kráľovstvo Božie. Modlíme sa aby to tak dnes s nimi bolo, aby odpovedali na vyzvanie tejto hodiny.

⁴⁰ Ó, Bože, prosím o pomoc, poznajúc zodpovednosť a čo to znamená a čo - musím sa zodpovedať v deň súdu za všetko čo hovorím tu a všade inde. Pomôž mi byť smrteľne úprimným, Pane, vo všetkom čo robím alebo hovorím v Tvojom Slove, aby to mohlo priniesť ovocie. Lebo ako bolo tvoje poverenie, „Nech neodstúpi toto Slovo od tvojich úst, ale rozmyšľaj o ňom dňom i nocou aby si ostríhal a činil všetko čo je napísané v tom zákone. A potom sa ti podarí tvoja cesta, a potom budeš mať úspech. Či som ti neprikázal, buď silný a veľmi odvážny, lebo Pán tvoj Boh je s tebou kdekoľvek pôjdeš." Pane Ježišu, sprav to tak dnes večer. Prosíme v Ježišovom mene. Amen.

⁴¹ Piatok a v sobotu od desiatej do dvanástej v modlitebni na Pen Sreet 8 budú inštrukcie, odpovede na náuku, modlitby za chorých a ďalšie. Prídite rovno tam, ak máte nejakú otázku, čokoľvek čo potrebujete. Bude tam muž na ktorého sa s tým môžete obrátiť. Nech vás Pán žehná!

⁴² No, na toto otvorenie zhromaždenia dnes večer, nemôžem robiť nič než to otvoriť rovno do nášho posolstva. To je to, načo sme tu. A teraz, to je to kvôli čomu som prišiel naspäť. A v nedeľu ráno, ak bude vôľa Pánova, chcem čeliť tomu veľkému vyzvaniu tohoto dňa, ohľadne manželstva a rozvodu.

⁴³ A teraz, v Liste Galaťanom 4/27, prajem si aby sme čítali tieto slová, 4/27 až 31 včetne.

Lebo je napísané: Vesel' sa, neplodná, ty, ktorá nerodíš! Vykrikní a zvolaj, ktorá nepracuješ ku pôrodu! Lebo viac bude mať detí opustená ako tá, ktorá má muža.

Ale my, bratia, sme ako Izák, deťmi zaslúbenia.

Lež ako vtedy ten narodený podľa tela prenasledoval toho, ktorý bol podľa Ducha, tak aj teraz.

Ale čo hovorí Písmo? Vyžeň dievku i jej syna, lebo syn dievky nebude dediť so synom slobodnej. A tak tedy, bratia, nie sme deťmi dievky, ale deti slobodnej.

⁴⁴ Nech Pán pridá požehnanie do čítania Jeho Slova. No, verím, že tu, keď som zobral takýto text, veľmi zvláštny, neobyčajný. Ale niekedy nachádzame Boha v týchto zvláštnych neobyčajných hodinách, neobyčajným spôsobom,

zomreli hneď s tým, a Cirkev sa pohla ďalej. No, čo urobili letniční? Zorganizovali to presne ako šupka. Stalo sa s tým to isté. To sa zorganizovalo spolu, zaujali pozíciu ako šupka. Je to tak!

¹⁴³ Letniční boli ako Mária. Pozrite sa čo urobila Mária na sviatok letníc. Čo urobila Mária zle? Raz na sviatok letníc sa stretla tvárou v tvár so skupinou hodnostárov, kňazov, keď jej Syn... Nikde Ho nemohla nájsť. Odišla naspäť, tri dni cesty, opustila Ho, ako tá moderná cirkev dnes Ho opustila na asi tri krát päť alebo dvadsaťpäť - asi pred päťdesiatimi rokmi alebo sedemdesiatimi piatimi.

¹⁴⁴ Zanechala Ho na sviatku letníc. Mária išla naspäť s Jozefom tri dni a hľadali Ho. Ona Ho hľadala, nemohla nájsť. Našla Ho. Čo zistila? Našla Ho v chráme ako s kňazmi diskutuje o Božom Slove. A rovno pred týmito kňazmi, pred týmito hodnostármi, Mária zatiahla oponu. Ona urobila presne to čo nemala urobiť. Nazývate ju Bohom - matkou Božou? Matka by mala mať viacej múdrosti ako jej syn. A ona povedala: „Tvoj otec a ja sme ťa hľadali so slzami deň a noc. Tvoj otec a ja..." Tvrdila, že to narodenie nebolo nadprirodzené, že Jozef bol Ježišov otec. Ona zaprela nadprirodzené narodenie. Letniční zobrali hovorenie v jazykoch. Ale zapreli narodenie Slova. To je presne to, čo to urobilo. Oni vezmú toľko veľa z toho, ale ten ostatok nevezmú. To zaprelo narodenie Slova, presne tak, ako to urobila Mária.

¹⁴⁵ Ale dávajte pozor, po tomto už nebude žiadna ďalšia organizácia. Pozorujte! Samo Slovo - ešte len dvanásťročné, len malinká vec tam v šupke - On povedal: „Či neviete, že ja musím byť vo veciach svojho Otca?" Slovo hneď tam opravilo cirkev.

¹⁴⁶ „Prečo robíte všetky tieto veci? Viete, že toto nemôžete robiť. Zavrieme naše dvere. Nedovolíme vám vojsť."

¹⁴⁷ „Či neviete, že ja musím byť vo veciach svojho Otca?" Skutočne, skutočne, ozajstný nadprirodzený pôvab...

¹⁴⁸ Ona práve tvrdila o Ňom, že je Jozefov syn, obyčajný človek, alebo čo urobili letniční, tvrdili o Ňom, že je len jeden z troch (Ó, viem že to bolí!) - jeden z troch, ale On bol všetkými tromi v Jednom. Ale letniční: „Ó, áno, On je Syn Otca z Ducha Svätého..." Ó joj! Ale to skutočné pravé Slovo hneď prehovorilo a povedalo: „Oni nie sú traja; to je jeden." Vy nepoznáte Slovo Božie. Podáva nie troch ale jedného.

¹⁴⁹ Všimnite si, nebude už žiadny ďalší nositeľ, matka cirkví, denominácie, po tomto nositeľovi, po šupke, pretože po šupke nie je už ďalšia... Potom už nezostalo nič okrem zrna. Je to tak? Musí byť zrno. To musí byť ten istý druh, ktorý vošiel do zeme, Ježiš Kristus ten istý, včera, dnes i naveky.

¹³⁷ Vidíte Sáru, cirkev, ktorá zobrala Hagar? To nefungovalo, však? Nie! Jej pozbieraná skupina ani dnes nebude fungovať. Doktor a Ph.D. a L.L.D. to neurobia. Všetky nositeľ sklamali. Luther v tom sklamal. Hagar sklamala. Čo Hagar urobila? Dala svojho syna do lona inej ženy (je to tak?) aby vychovala jej dieťa. To urobila Hagar, dala svojho syna, svojho jediného syna do lona inej ženy, nie jeho matky, aby ho vychovala. To je to isté čo urobil Luther, keď dal svojho syna ospravedlnenie do denominácii, aby sa s ním pohrávala (presne tak!), aby ho vychovala.

¹³⁸ Wesley sklamal tak isto ako Sára, pochybujúc v nadprirodzené narodenie, že je krst Duchom Svätým, ako to Sára urobila pri dube. Keď Wesleyovi bolo predstavené to nadprirodzené... Keď prišiel letničný vek a Wesleyovi bolo predložené hovorenie v jazykoch, všetko toto, oni sa smiali a robili si z toho žarty. Vy všetci Cirkvi Kristova (tak zvaná), vy baptisti a presbyteriáni, všetci z vás ste nad tým ohnuli nosom a odišli ste od toho. Je to tak! Čo ste urobili, wesleyovci? Predali ste svoje dieťa organizácii a to zomrelo a zahynulo. Je to presne tak.

¹³⁹ Ale Slovo, skutočné Slovo išlo rovno ďalej. Ono nezostalo v tej organizácii. Ono sa pohlo rovno ku letničným a zobralo so sebou niečo viac. To bol viac dozretý syn, ako to semeno, ktoré padlo do lona. A po nejakom čase sa to začalo vyvíjať od chrčice, potom to malo pľúca a hlavu a nohy, a zakrátko to prišlo na miesto, kde sa to narodilo. Je to tak! Tak takto dozrieva cirkev, takým istým spôsobom.

¹⁴⁰ Wesley pochyboval presne tak ako Sára pri strome. Ona povedala... Keď Anjel Pánov, Muž oblečený ako Anjel... Boh, to bol On sám, Elohim, oblečený ako človek, ktorý tam stál a na šatách mal prach a povedal, že On dal a dáva zaslúbenie, potom, keď Sára mala už deväťdesiat rokov a Abrahám sto. A Sára sa sama v sebe zasmiala a povedala si: „Ako by sa to mohlo stať, keď Abrahám a ja sme už nemali, no, nie sme už ako mladí ľudia - rodinný vzťah - možno už dvadsať rokov.“ Ona už mala skoro sto rokov. Povedala: „Ja budem mať rozkoš so svojim pánom, ja stará a on je tiež starý? A jeho prameň života je mŕtvy a moje lono vyschlo. Moje prsia sú preč; mliečne žľazy sú preč; ako by som to mohla mať?“ Boh povedal: „Ja som to zaslúbil. On aj tak príde.“

¹⁴¹ Tak urobil Wesley. „Ako môžeme prijať tých, ktorí hovoria v jazykoch a božské uzdravenie a také veci. To nie je pre nás na tento deň.“

¹⁴² Boh povedal: „Ja som zaslúbil v posledných dňoch, že vylejem Svojho Ducha na každé telo.“ On zaslúbil, že to urobí a On išiel a predsa to urobil. A Wesleyova cirkev so - všetky jej sestry z obdobia peľu baptisti, presbyteriáni a cirkev Kristova a nazaráni, pútnici svätosti a zjednotení bratia a ostatní

neobyčajné veci. Pretože Boh je neobyčajný a tí, ktorí Mu skutočne slúžia zo srdca Mu slúžia neobyčajným spôsobom, voči veciam alebo spôsobom sveta. Tento text je nazvaný Semeno nebude dediť so šupkou.

⁴⁵ Pavel tu hovorí o doslovnom semene Abrahámových dvoch synov. Pavel sa ochotne kladie do pozície, ako narodený zo slobodnej ženy.

⁴⁶ No, my vieme, že Abrahám mal dvoch synov od dvoch rôznych žien. Boh mu dal zaslúbenie skrze Sáru - alebo cez Sáru, že sa narodí syn, a skrze tohoto Syna bude svet požehnaný. Všetky národy budú požehnané cez tohoto Syna. A tomu sa všeobecne verí, zvlášť medzi židmi, že toto bol Izák, ale nebol. Tento zaslúbený Abrahámov Syn je Ježiš a On je Kráľovským Semenom, Abrahámovho zaslúbenia.

⁴⁷ Ale Abrahám mal dvoch synov, jedného od Hagar, ktorá bola slúžka jeho ženy, milá, pekná Egyptská slúžka, ktorú Abrahám pre ňu zobral v Egypte - aby bola jej - slúžka jeho žene. A Sára, myslela si, že Boh nebude schopný dodržať presne všetky svoje zaslúbenia, ona povedala Abrahámovi, aby si zobral Hagar jej slúžku a oženil sa s ňou (mnohoženstvo v tom čase bolo legálne) a aby priniesol to dieťa a to je ten spôsob ako to Boh plánoval, že ona mala mať to dieťa len cez Hagar... Ale zisťujeme, že to tak nebolo.

⁴⁸ No, rozumieme tiež, že Boh je zdokonalený v troch. No, Boh je zdokonalený v troch. Milosť je päť. Sedem je úplnosť, ako svet. Boh je zdokonalený v Otcovi, Synovi, Duchu Svätom. To je dokonalosť Božstva. Celý jeden Boh v troch manifestáciách troch atribútov, v troch úradoch v jednom Božstve.

⁴⁹ No, tiež sú tri stupne v dokonalosti milosti pre cirkev: Ospravedlnenie, Posvätenie, Krst Duchom Svätým. Z toho sa skladá znovuzrodenie. Práve tak ako telesné narodenie je v tom príklade. Kde žena, ktorá rodí dieťa, prvá vec, ktorá vychádza je voda, krv a potom život. Biblia hovorí v 1. Liste Jána 5/7 alebo 7/5, myslím že to je - kde je povedané „Traja sú, ktorí svedčia na nebi, Otec, Slovo (ktorým je Syn), a Duch Svätý; títo traja sú Jedno. A traja sú, ktorí svedčia na zemi: Slovo - voda, krv, a duch - voda, krv a duch; títo traja svedčia o jednom.“

⁵⁰ No, Otec, Syn a Duch Svätý sú Jedno. Nemôžete mať Otca bez toho, aby ste mali Syna; nemôžete mať Syna bez toho, aby ste mali Ducha Svätého. Ale môžete byť ospravedlnení, bez toho aby ste boli posvätení. Môžete byť posvätení bez toho, aby ste boli naplnení Duchom Svätým. Dokázali sme to na poriadku prírody.

⁵¹ No, a mnohí z vás môžu byť - ja vám môžem byť cudzí. A ja nemám vzdelanie a som si istý, že ste to už porozumeli. Ale učím v príkladoch, ako to telesné zobrazuje to duchovné.

⁵² No, vidíme, že v dokonalosti sú tri. Boh je zdokonalený v troch. No, a tak bolo v dokonalosti semena Abrahámovho, bol Izmael, Izák, Ježiš: Izmael prichádza zo ženy otrokyne, Izák prichádza zo slobodnej ženy - a obidvaja cez pohlavný styk - ale Ježiš prichádza z panny, žiadny pohlavný styk.

⁵³ Tu toto semeno, jedno, jedno Semeno, nie semená, ale jedno Semeno. Tieto ostatné neboli semenom Abraháma, pretože Abrahámove semeno bolo jeho Semeno viery, o ktorom Boh hovoril, nie jeho prirodzené semeno. Pretože potom, keď zomrela Sára Abrahám sa oženil s inou ženou a mal sedem synov a ešte aj dcéry. Tak to neboli Abrahámove semená, to bolo Abrahámove Semeno, jedno. A to bolo Semeno Abrahámovej viery, ukazujúce na to Kráľovské Semeno, ktoré malo prísť cez Abrahámovu vieru, nie cez Abrahámov prirodzený život, ale cez Abrahámov duchovný život, ktorý všetko čo bolo nezhodné s Božím Slovom nazýval ako keby to nebolo a veril Bohu, proti nádeji, veril v nádeji. To je to skutočné Semeno, o ktorom hovoríme.

⁵⁴ Tu je nám skrze to predstavený obraz. To semeno začalo, to semeno zaslúbenia začalo v nepatrnom pochybovaní - pochybnosť ohľadne originálnemu zaslúbeniu. Vidíte ako to začína dole v pochybovaní v originálne zaslúbenie? Boh zaslúbil Abrahámovi, že skrze Sáru bude mať toto dieťa. Ale teraz dávajte pozor, to prvé Abrahámove semeno cez ženu otrokyňu prišlo skrze to, že Sára pochybovala, že toto by sa mohlo stať, pretože ona bola stará a prešla vekom rodenia.

⁵⁵ No, takto začína cirkev. Takto to stále začína. Vy začínate zo dna. Nezačínate od stropu. Človek, ktorý chce vystupovať po rebríku a prv sa snaží vystúpiť na samý vrchný stupienok, zláme si krk. Musíte začať a stavať hore na tom. A tu nachádzame, že začiatok zaslúbenia Božieho, ktorý sa manifestoval cez nepatrnú pochybnosť, narušil Boží program.

⁵⁶ Takto isto začína hriech v záhrade Eden. Tak začala smrť skrze hriech, vtedy keď jedno Božie slovo bolo zle vyložené alebo spochybnené. Nemôžete pochybovať alebo klásť na nesprávne miesto jedno slovo Božie, ktoré je TAK HOVORÍ PÁN...?... každé Slovo je také.

⁵⁷ A tu Sára, práve tá, ktorej to zaslúbenie... Sára ako žena (čo je obrazom cirkvi) zapochybovala v originálny program Božieho zaslúbeného Slova a povedala: „Ty, Abrahám, môj muž, zober si túto peknú slúžku a ži s ňou a buď jej mužom. A Boh dá toto zaslúbené semeno cez ňu; a ja si vezmem to dieťa." Vidíte? Proste tým, že obišla jednu malú jotu zmenila celý program. Preto musíme brať každé slovo Božie ako, TAK HOVORÍ PÁN. Každé slovo Božie je pravda.

⁵⁸ Tu potom začína to semeno v zaslúbení trochu pochybovať. Izák, ktorý

musieť tam postaviť a vydáme svedectvo, že ste počuli Pravdu? Vidíte?

¹³¹ Ona už viac nelieta do modrej oblohy, do neznáma, do toho nadprirodzeného, kde tie moci a výšky v zaslúbeniach Božieho večného Slova spravili možným všetko pre tých, ktorí veria. Ona tomu nebude veriť. Ona hovorí... Ona padá hneď naspäť na telefónne drôty a hovorí: „Moja denominácia hovorí, že zajace sú v poriadku." Hoci sú v nich červíky, ale aj tak sú v poriadku. Vidíte? Ona sa na to spolieha.

¹³² Letníční sú ako ich denominačná supia sestra, sedia teraz na veľkých koncilových stoličkách bezbožnosti (skutočne!), počúvajú svoju svetskú politickú hlavu, živia sa potravou supov, mŕtvymi zajacmi a niečím, čo prebiehalo pred päťdesiatimi rokmi. Taký je stav letničnej cirkvi. Ó!

¹³³ Práve tak, ako sa Sára snažila priniesť to nadprirodzené zaslúbenie tým, že zobrala Hagar, tak sa cirkev snaží priniesť prebudenie, naši veľkí evanjelisti dnes po celej krajine: „Prebudenie v našom čase, prebudenie v našom čase." Všetci vy metodisti, baptisti, letníční, dajme sa všetci dokopy." Ako môžete mať prebudenie čerstvej manny na starom mŕtvom supovi? Ako to môžete mať? „Prebudenie v našom čase." To prebudenie bude také malé, že oni nebudú vedieť, že sa vôbec deje.

¹³⁴ Letníční povedali: „Ó, stane sa veľká vec." Ona sa deje a oni o tom nevedia. To je to. Vidíte? Tak veru! „Lebo tam kde je obeť tam sa zhromaždia orly." To je tak isté ako stojí svet. To je to, čo je povedané. Čo je to obeť? Slovo. On je Slovo, obeť, Kristus, Kristus vo vás, ten istý včera, dnes i naveky.

¹³⁵ Aká je to pravda, Sára sa snaží spraviť, aby sa všetky tie zaslúbenia vyplnili (vidíte?), vo veľkom -ako dnes cirkev, veľké prebudenie v našom čase, skrze čo? Skrze prevrátené zaslúbenie. Ako to urobíte, keď Boh nikdy nepožehnal organizácie. On nikdy nepoužil žiadnu organizáciu. Keď vyšlo nejaké posolstvo, a oni sa zorganizovali, hneď tam to zomrelo. Vyzývam každého historika aby mi ukázal, kde to kedy znovu povstalo. To hneď tam zomrelo a zostalo presne tam. Boh sa len pohol hneď ďalej von z toho nositeľa do ďalšieho, rovno ďalej von z lutheránov do metodistov, hneď ďalej von z metodistov to letničných.

¹³⁶ No, On sa pohol hneď ďalej von z letničných do Semena, pretože to musí byť Semeno. Nemôžete predbehnúť prírodu. Tam už nie je nič ďalšie čo by sa stalo, okrem Semena. Tak Semeno vyprodukuje Samo seba, On je ten istý, včera, dnes i naveky, ten istý Ohnivý Stĺp, ktorý ukazuje tie isté znaky, tú istú moc, ten istý Boh, tie isté zázraky, tie isté veci. Potvrdil Slovo a Bibliu tak presne, On je ten istý včera, dnes i naveky. On dnes vedie. Bože pomôž nám, aby sme to videli a verili tomu. Skutočne!

mannu. On sa dostane tam dole a bude kopat' kým to nenájde. On bude letieť vyššie a vyššie. Ak to nie je v tomto údolí, on sa vznesie trochu vyššie. Čím vyššie idete, tým viacej môžete vidieť. Tak to je čas pre orlov tohoto dňa aby začali lietať vyššie, kopali v Božích zaslúbeniach a nežili na potrave supov, na tom čo bolo zabitú pred rokmi. Vyjdite z toho.

¹²⁶ Politika, zvolenie a odvolanie, hovoria toto, to či tamto. A Duch Svätý nemá viac nijaké právo vojsť do cirkvi. Nieto viac modlitebné zhromaždenia, nieto viac zápasenia s Bohom aby vyplnil Svoje Slovo. Neveria už viac, že Slovo je stále to isté včera, dnes i naveky. Stali sa z nich proste supy, spravili denomináciu, zapísali svoje meno do knihy, stali sa leniví a ochabnutí a sedia tam vzadu, hltajú nejakú starú mŕtvolu zdochlinu. A potom by mali byť prinajmenej sokolom, ktorý je ako brat podobný na orla, na proroka, ktorý priniesol skutočné Slovo a zmanifestoval to.

¹²⁷ Spoliehajú na polozhnitej ľudskej teológii. Kde to zobral? Na stranách nejakého ľudského programu nedeľnej školy, ktorý nejaký vzdelávateľ zabil pre neho dávno v seminári, povedal mu, že „dni zázrakov pominuli; že nieto niečo také ako krst Duchom Svätým, že všetko toto je nezmysel.“ Chcete mi povedať, že orol bude ješ' niečo takéto? On to nemôže. Nie veru! A ani kresťan nebude ješ' mŕtvolu zdochlinu so starými denominačnými náukami a so všetkým možným. Oni chcú čerstvé Slovo Božie, zaslúbenie na túto hodinu.

¹²⁸ Boh zaslúbil zajace vo dňoch Luthera. On zaslúbil ďalšie veci vo dňoch tých ďalších. Ale teraz nám zaslúbil plnú porciu jedla, plných sedem chodov, lebo všetkých sedem pečatí je otvorených a všetko je pripravené pre Slovo Božie, pre tých ktorí môžu prijať...

¹²⁹ Sokoly poskakujú ako kane. Ó! Zamyslite sa nad tým, aká kritická - čo - aká je hodina. Práve tak ako sokol dávno stratil svoju identifikáciu ako sokol, tak cirkev dávno stratila svoju identifikáciu, ako menší vták, brat orla, Božích prorokov. Raz ten nositeľ skutočného slova, ospravedlnenia, potom sa to stalo nositeľom posvätenia, potom sa to stalo nositeľom krstu Duchom Svätým, prinávratenia darov. Ale potom, keď to ide ďalej a stále sa vracia naspäť a snaží sa ješ' niečo, mannu z iného dňa, ona je zhnitá. Nie je to dobré. Skutočný orol tohoto dňa vie, že to bolo v poriadku, ale my máme ten pridavok, až kým sa Ježiš Kristus nezamanifestoval v plnosti Svojej moci ako zaslúbil, že bude v tomto poslednom dni.

¹³⁰ Ona je teraz suchá šupka. To prešlo. Duch Svätý prešiel cez ňu. To je pravda. A nebude - ona nebude dediť s tým potvrdeným semenom Slova. Skutočne nebude. Ona nebude vo vytrhnutí. Ona bude členom zboru, môže prísť v druhom zmŕtvychvstaní, bude súdená podľa toho čo počula. Ak ste tu dnes večer a ste len člen zboru, aký bude váš súd, keď sa všetci budeme

bol semenom od slobodnej a zaslúbenej ženy, zrodil - ako sa to Pavel snažil vysvetliť tu v Liste Galat'anom - on zrodil to prirodzené, zaslúbené semeno. A on pokračuje ďalej aby tu povedal, že dieťa ženy otrokyne nemôže dediť s dieťaťom slobodnej, pretože to sú dve rozdielne kategórie. A to je pravda. Neveriaci nemôže dediť s veriacim. Vôbec nijako.

⁵⁹ Tam je dnes problém. Nemôžete spraviť aby denominačné kurča verilo tak, ako orol. Jednoducho to nemôžete urobiť. Tam prichádzajú problémy. Musíte veriť každému Božiemu slovu. Proste, nie ste dedičmi spolu; ani vy sa s tým nespojíte. Nemôžete. Musíte byť orol alebo kurča.

⁶⁰ To nemohlo byť dedičom s Izmaelom, so semenom otrokyne, kvôli tej pochybnosti. Sára pochybovala Božiemu Slovu, že Boh je schopný to dodržať. Všimnite si, Abrahám (vidíte čo staviam na nedeľu ráno) - Abrahám v to nepochyboval. Sára v to pochybovala. Ona bola tou. To nebol Adam, ktorý pochyboval; to bola Eva, ktorá pochybovala. Tak potom, nájdeme viacej o tom, keď to budeme preberať nedeľu ráno.

⁶¹ Ani to duchovné nemôže - to telesné nemôže dediť spolu s duchovným. Izmaelove deti nemôžu nijako byť dedičmi s deťmi Izáka a ten telesný nijako nemôže byť dedičom s tým duchovným.

⁶² Telesná cirkev, duchovná cirkev... Je telesná cirkev, ktorú tieto ženy tu zobrazujú a je tiež duchovná cirkev. Tak tá telesná cirkev nemôže dediť spolu s tou duchovnou cirkvou. To sú dve rozdielne, oddelené doby, dvaja odlišní oddelení ľudia, pod dvoma odlišnými oddelenými zmluvami.

⁶³ Tak preto vytrhnutie je odlišné a bude len pre Abrahámove Kráľovské Semeno. To nemôže prísť cez to prirodzené, telesné semeno cirkvi. To bude musieť byť Kráľovské Semeno Slova Božieho cez Abraháma, Kráľovské Semeno. Preto vytrhnutie musí byť prv, pretože pamätajte: „Pretože my živí a ponechaní nezabráňime, nepredstihneme tých, ktorí zosnuli. Lebo trúba Pánova zaznie, mŕtvi v Kristu vstanú najprv. My ktorí sme živí, pozostali budeme vychvátení hore spolu s nimi a stretneme Pána na povetří.“ Všimnite si, znovu je napísané: „A ostatní mŕtvi neožili, až sa dokoná tisíc rokov.“

⁶⁴ A tak, oni nebudú dediť spolu; oni nebudú spolu vo vytrhnutí. Nepochybne je cirkev prirodzená a cirkev duchovná, telesná cirkev a duchovná cirkev.

⁶⁵ Vidíte, tu nie je žiadny... Pre to kráľovské, duchovné, predurčené Abrahámove Semeno nie je vôbec žiadny súd, pretože oni sú predurčení do Večného Života. Oni prijali Božiu pripravenú Obeť a tá Obeť, to je Kristus, Slovo. „A tak teraz už nieto nijakého odsúdenia (ev. Jána 5/24, ak chcete miesto Písma)... Teraz nieto nijakého odsúdenia tým, ktorí sú v Kristu Ježišovi (Rimanom 8/1)... ktorí nechodia podľa tela, ale podľa Ducha.“ A Rimanom

5/24 „Ten kto čuje moje slovo (to slovo tam znamená „kto rozumel“. Každý opilec a ktokoľvek to môže počuť, môže odísť)... Ale ten kto dáva pozor - rozumie môjmu slovu a verí tomu, ktorý ma poslal má Večný Život a neprijde na súd, ale prešiel zo smrti do Života." Tak veru! Ten komu bolo oznámené toto veľké tajomstvo Božie, kto porozumel, ako Boh bol v Kristovi, mieriac svet so Sebou, ako On a Otec boli jedno, ako sa vyplňujú tie veľké Božie tajomstvá, kde On berie a prináša seba samého, zmanifestovaný vo veku ľudských bytostí a v rode ľudských bytostí a v spoločnosti ľudských bytostí, aby zmanifestoval Svoje Slovo v tom dni na východe pri východe slnka a aby robil tie isté veci, keď to slnko zapadá na západe, aby sa zmanifestoval v Neveste cirkvi, zmanifestované Slovo. Vidíte? To bude... „Ten kto rozumie (to je, pozná), komu bolo zjavené od Toho ktorý ma poslal, má Večný Život a nepriđe na súd, ale prešiel zo smrti do Života."

⁶⁶ To prirodzené semeno bolo len nositeľom toho duchovného Semena, ako stopka, klas a šupka. Prebrali sme to predtým v inom posolstve, ale rád by som to trochu predstavil - alebo vrátil sa ku tomu znovu na chvíľu.

⁶⁷ No, tu sú tri stupne semena, ktoré nám ukazujú pravý obraz, tie tri stupne prirodzeného semena v zemi. Ako semeno, ktoré je zasadené, ono rodí stopku, z toho vyháňa malý lístok, potom klas, potom na tom visí peľ a potom šupka a potom znovu semeno.

⁶⁸ Pozorujte tieto stupne tu tohoto dokonalého podobenstva a ako sa to rozvíja presne ako príklad, pretože Boh je autor celej prírody. A tak príroda tak isto nemôže sklamať ako Boh nemôže sklamať, pretože On je ten, kto dal tej veci jej postavenie pre nás aby sme sa na to pozreli a videli.

⁶⁹ Všimnite si, Hagar stopka, čo bol prvý začiatok, keď to semeno začalo povstávať. No, to nevyzeralo nijako ako semeno. To bola stopka, pretože ona bola otrokyňa, vôbec nie v zaslúbení, nemala nič spoločného so Slovom, len prenášateľka semena.

⁷⁰ Všimnite si Sára, klas, to malo peľ. Židovský národ povstal z nej, zo Sary sa narodil Izák, skrze Izáka sa narodil Jakob, Jakob zrodil patriarchov a skrze patriarchov sa zrodil národ.

⁷¹ Mária bola panna, viera, priniesla to skutočné duchovné Semeno Slova, ktoré sa stalo telom. Vidíte? Tie tri ženy, tri ženy cez ktoré bolo nesené toto semeno. Jedna z nich, to bolo v podstate cudzoložstvo v mnohoženstve. Tá druhá bola slobodná žena a tá tretia, to nebola vôbec žiadna pohlavná záležitosť, ale skrze vieru ona verila Slovu Božiemu. Hagar, Sára... Obidve, Sára a Hagar to bol pohlavný skutok, ale Mária bola panna, skrze moc zaslúbeného Slova Božieho. Je to tak!

⁷² Stopka, Hagar... Dve ženy pochybovali v to zaslúbenie, ale pozrite čo to

domov a povedal: „Vieš, chcem ťa len v niečom opraviť."

Opýtal som sa: „V čom?"

Povedal: „Ty sa snažíš učiť apoštolskú náuku tu v tomto veku. Apoštolský vek skončil."

¹²¹ Povedal som: „Kedy? Ja ti poviem kedy začal a ty mi povedz kedy skončil." Opýtal som sa: „Veríš Slovu?"

Povedal: „Verím."

¹²² Povedal som: „Dobre. No, v deň letníc, veríš, že to bolo vtedy keď začal apoštolský vek?" Povedal: „Verím."

¹²³ Povedal som: „Potom ten rečník, apoštol Peter, povedal tieto slová... A pamätajte, Ježiš povedal -ktokoľvek odnime z tohoto jedno slovo alebo pridá jedno slovo do toho, jeho diel bude odňatý z Knihy Života. To je kazateľ alebo niekto, kto má meno v tej knihe." Povedal som: „Peter povedal: - Čiňte pokánie, každý jeden z vás a dajte sa pokrstiť vo meno Ježiša Krista na odpustenie hriechov; a prijmete dar Duchu Svätého; lebo to zaslúbenie je pre vás a pre vaše deti a pre tých na široko ďaleko, ktorých a koľkýchkoľvek si povolá Pán náš Boh. - Kedy to potom skončilo? To stále trvá." To je hromada sokolov, z ktorých sa stali kane a poskakujú okolo nejakej mŕtvej zdochliny, ktorá bola zabitá pre nich v nejakom inom veku (je to tak!) nie je to už viac čerstvá manna z neba.

¹²⁴ Oni to nechcú. Oni nemôžu - nemôžu mať modlitebné zhromaždenie. Vôbec nie orly, ochabnutí, nie drsní, len poskakujú okolo. Tak je naša moderná denominácia závislá na vzdelaní, na nejakej ľuďmi zostavenej teológii aby vysvetlila a zahovorila všetky tieto veci. A oni to prijímajú. Oni nechcú zobrať Slovo, ktoré hovorí, že Ježiš Kristus je ten istý, včera, dnes i naveky. Oni nechcú zobrať Malachiáša 4. A taký človek nechce zobrať všetky tieto ďalšie zaslúbenia, týkajúce sa tohoto dňa, a povedať ako ten cirkevný vek - ako povedal prorok: „V čase večera bude svetlo." Oni toto neberú; oni chcú poskakovať okolo toho čo nejaká letničná organizácia zabila pred okolo sto rokmi, jedla napoly zhnitú mannu. Je to tak! To nie je dobré!

¹²⁵ Všimnite si, cirkev je taká telesná, kŕmi sa svetskou zdochlinou, mŕtvymi vecami tohoto sveta, práve tak ako to robia supy. Cirkevná politika, nenechajú aby Duch Svätý poslal niekoho do cirkvi; oni musia mať politiku a vidieť či ho denominácie prijmu alebo nie. Je to tak. Oni majú radi svet. Obliekajú sa ako svet. Vyzerajú ako svet. Správajú sa ako svet. Sú supmi ako svet. Sú leniví, ochabnutí, činiaci kompromis. To je všetko, čo na tom je. Videli ste niekedy robiť orla kompromis? Nie veru! V ňom nieto kompromis. A ani v skutočnom kresťanovi. On nie je ochabnutý. On bude poľovať až kým nenájde. Amen! Tak veru! On nájde svoju mäsitú potravu. On chce čerstvú

tomu, že už nepoužíva viac krídla na lietanie. On je... Hneď poznáte, že bude stále na zemi, stiahol sa ku zemi lebo zoslabol. Nepoužíva už viac silu, ktorú mu dal Boh.

¹¹⁵ Jeho zvláštnosť, podľa ktorej ho bolo možno poznať, bolo to že lietal do oblakov a z tade pozoroval čo bolo dole. Ale teraz sa zniesol tu dole a nedokáže sa ani pozrieť hore. Má plnú hlavu mŕtvych zajacov, aby zistil čo môže nájsť na ceste, nejakého tchora, vačicu alebo niečo, čo niekto zrazil. To nie je orol, ale je to niečo takéto. Presne ako cirkev, ktorá je závislá na svojom pokrme pre vzdelania a tak ďalej, na mŕtvej potrave, ktorá zomrela pred rokmi počas Luthera a Wesleya a Letničných, ktorá bola v tom veku. Dáva sa dozadu na nejaké ľudmi vyrobené vyznanie, namiesto toho aby lietala v nebesiach Slova, kde je všetko možné, tým ktorí veria.

¹¹⁶ On si prisvojil zvyky kani. Tie mŕtve veci boli nechané pre supov, pre svet. Vzdelanie a také niečo bolo nechané pre svet, nie pre cirkev. On je taký ochabnutý, že ne... Nie je už viac drsný. Nemôže sa dostať hore do drsných ponebeských miest, kde všetko je možné tým, ktorí veria. On sedí vzadu a hovorí: „No, doktor taký a taký povedal určitú... Moja denominácia tomu tak neverí.“ Ó, ty prevrátený sokol, bojíš sa uprchnúť z toto a prísť na zaslúbenia Božie.

¹¹⁷ Hovoríte: „No, dni zázrakov pominuli.“ Ste ochabnutí. Bojíte sa roztriahnuť svoje krídla a lietať, stali ste sa príliš ochabnutí na modlitebné zhromaždenie? Prišli ste do takého stavu, že sa bojíte zostať desať minút pri oltári? Poskakujete okolo ako sup, ktorý žerie na zemi mŕtvu zdochlinu. Tak veru!

¹¹⁸ On je príliš ochabnutý aby sa ešte vôbec vydal do drsných dialôk. Poskakuje ako sup, a žerie potravu supov (To je to. Je to tak!), až začne vyzeráť ako sup. Správa sa ako sup, nie je už viac sokolom. Podobá sa viac na supa než na sokola. Sokol by mal lietať, nie sedieť na telefónnom stĺpe a čakať na mŕtveho zajaca a potom zoskočiť dole a poskakovať hore dole okolo cesty ako sup. Vidíte?

¹¹⁹ To je celkom tak ako s cirkvou dnes. „Aký to má úžitok ísť tam hore a vznášať sa, keď môžem mať zajaca tu dole?“ Ale sú mŕtve; zhnité; skazené. Voľakedy boli dobré. Tak to bolo s náukou Luthera, Wesleya a Letničných. Prečo jete ako sup? Nová manna padala každú noc z neba pre deti Izraelove keď putovali. Všetko čo zostalo bolo skazené. Zvykli sme hovoriť na dedine: „sú v tom červíky.“ Dnes je príliš veľa tých červíkov v našich prežitíach. Naše náboženstvá závisia na tom čo povie niekto iný, čo povedal niekto iný a -- to zaslúbenie je na nejaký iný vek.

¹²⁰ Nedávno prišiel ku mne jeden človek, baptistický kazateľ, hore ku mne

prinieslo. Keď Hagar, druhá Abrahámová žena, ktorá bola len, v podstate súložnica... Ale ona porodila človeka. Ale aký druh človeka to bol? Biblia povedala, že to bol divoký človek. On žil pomocou svojho luku a nikto ho nepremohol. On bol neskrotný, neobrátiteľný, neobnoviteľný. On sa nedal skrotiť. Bol to divoký človek, pretože bol nezhodný s Božím Slovom. A všetko čo je nezhodné, každý kazateľ, každý člen, každá cirkev, čo je nezhodné s Božím Slovom, zrodí divokú cudzoložnú bandu svetského Hollywoodu, ktorá nemôže zostať s neskazeným Slovom, pretože to vôbec nie je zahrnuté v zaslúbení. Nie!

⁷³ Sára, skutočná žena zaslúbenia, bola klasom, porodila dobrotivého človeka. Ďalej a ďalej sa z toho zrodil zaslúbený národ, ktorý slúžil Bohu. Ale Mária, bez akéhokoľvek pohlavného styku, ale verila zaslúbenému Slovu keď bola panna, nepoznajúc žiadneho muža. A Anjel Pánov ju stretol a povedal: „Buď pozdravená Mária, ty požehnaná medzi ženami, lebo Boh je s tebou.“

⁷⁴ A ona povedala: „Ako sa to stane?“

⁷⁵ On, ten anjel povedal: „Duch Svätý ťa zatieni.“

⁷⁶ To sa ešte nikdy nestalo vo všetkých vekoch, ale Mária uverila Bohu. A ona povedala: „Som služobnica Pánova.“ Ona verila Slovu. Ako to ona bude mať? Ona vedela, že Hagar mala to dieťa skrze pohlavnú žiadosť s Abrahámom a Sára mala to dieťa skrze pohlavnú žiadosť s Abrahámom - deti zaslúbenia, otrokyňa a slobodná - ale tu je ona žiadaná aby tomu verila, mala podiel na tej viere, ktorá bola v Abrahámovi, ktorý veril v nemožné; „Keď Boh povedal, že je to tak, tak je to pravda!“...

⁷⁷ Ona verila Bohu, vôbec nepochybovala. Ona povedala: „Ajhl'a, som služobnica Pánova. Bez ohľadu na to koľko kritiky musím znieť od sveta, ale nech sa mi stane podľa Tvojho Slova.“ A tu prichádza to skutočné Semeno.

⁷⁸ Sára to nemohla priniesť, pretože to bol pohlavný styk. Je to tak. A ani Sára, pretože to bol pohlavný styk; ani cirkev ovládaná sektárstvom to nemôže; na to treba panenskú vieru v Slovo Božie, ktoré dalo to zaslúbenie, aby sa narodilo to dieťa. Sektárstvo nikdy nezrodí znovuzrodenú cirkev. Nemôže. To zrodí nejakú náhradu. To zrodí niečo, čo to napodobuje, niečo čo sa snaží byť ako to. Ale skutočná znovuzrodená cirkev Božia verí Božiemu Slovu zoči voči všetkému, bez ohľadu na to, čo to je, pretože to je neskazitelné. To je zaslúbenie Božie, skrze ktoré tieto veci prichádzajú.

⁷⁹ Mária tá skutočná povedala - bez pohlavného styku, povedala: „Nech sa mi stane podľa Tvojho Slova. Som tvoja služobnica.“ A ona porodila... Čo ona porodila? Nie divokého človeka, nie národ, ale ona porodila Slovo, Sám Boh sa zmanifestoval v tele (amen!), to skutočné Semeno Božie, ktoré zmanifestovalo každé zaslúbenie, ktoré Boh v Biblii dal. Bez Neho nikto

nemôže žiť - bez Neho. Ona bola to skutočné semeno. Ona bola pomimo... Ona bola šupkou, ktorá zrodila to zrno.

⁸⁰ No, tie ostatné dve boli nositeľom života, len ako prirodzeného semena. Mária... No pamätajte, povedal som, že tie ostatné dve... No, Mária, nerobte ju Bohom, ako sa ju niektorí ľudia snažia robiť. Ona nebola bohom. Nie veru! Ona bola len nositeľ toho Semena, ako tie ostatné.

⁸¹ Ale ako viera v Slovo prináša viac do skutočného obrazu, ako to zrno dozrieva, alebo pšenica. Ona vypúšťa stopku; potom to vypúšťa peľ; potom to vypúšťa šupku. Ale keď... Vy si myslíte... Tá šupka, ak nedáte pozor, ona bude vyzeráť presne ako skutočná pšenica. Ale keď sa tvorí, tá skutočná pšenica je vo vnútri. To je znovu len nositeľ.

⁸² Tak vidíte Mária, nie skrze pohlavný styk, ale skrze vieru, niečo presne ako to... Mária nebola tým Semenom. Mária bola nositeľom toho Semena. On bol tým skutočným Semenom viery, pretože Slovo Božie je skrze vieru, ktorú On dal Abrahámovi. A len viera môže vyprodukovať to čo Boh povedal, že urobí, viera v Jeho Slovo.

⁸³ Všimnite si, ako viacej podobná na tú skutočnú vec bola Mária, ale ako šupka. Šupka objíma toto semeno v sebe a chráni ho, a vyživuje ho, až kým ono nestojí samé, dozreté. Tak tento tretí cirkevný vek, letničný, dozrel v objímaní tohoto zrna až do svojho času, aby otvoril tú šupku. Mária súc matkou Kristovou, len inkubátor. On nebol z Máriinej krvi; On nebol židovskej krvi; On nebol pohanskej krvi; On bol Krvou Božou. Boh stvoril túto Krv. To nemohol byť pohlavný styk. On nebol ani žid ani pohan.

⁸⁴ Dieťa nemá ani štipku matkinej krvi. Krv pochádza od otca. Vieme, že hemoglobín je v mužskom jedinci. Ako kurča, sliepka môže sedieť na vajci ale ak nebola s tým mužským jedincom, s kohútom, nikdy sa to nevyliadne. To je neplodné, hoci to vyzerá presne ako to skutočné plodné vajce. Každá vlastnosť toho vyzerá tak isto, ale to nemá v sebe život.

⁸⁵ Tak je to s ľuďmi, ktorí vyznávajú Krista. Mnohí z nich vyzerajú ako kresťania, snažia sa správať ako kresťania, ale musíte mať Krista v sebe, ktorým je zmanifestované Slovo, inak to nikdy nedozreje na skutočne biblicky veriaceho kresťana. To bude stále niečo denominačné. To nemôže žiť, pretože v tom nie je život aby žil. Vajce sa nemôže vyliahnúť, ono zhynie rovno v hniezde, ak nebolo s tým vtákom mužského pohlavia.

⁸⁶ Tak ako členovia cirkvi. Môžete ich čičiť a nazývať ich - robiť ich diakonami a všetkým možným, ale oni budú - máte hniezdo plné zhnitých vajec, ak sa nespojili s druhom. Je to tak!

⁸⁷ Nositeľ, šupka, ona to vyživovala. Je to tak. Potom to, to je, samo semeno musí opustiť šupku, alebo šupka musí opustiť to semeno aby bolo umožnené

stále znázorňujú cirkvi) to znamená tri denominačné veky, nositele, ktoré tiež musia zomrieť a vyschnúť, práve tak, ako sa to stalo so šupkou a tak ďalej, aby dali miesto semenu. Semeno nemôže dozrieť - nemôže dozrieť, až kým šupka, stopka a listy sú všetky suché. Je to tak. Ono vysáva z nich každý kúsok života. Amen! Všetko čo to bolo je ten prídavok. Nemôže.

¹¹¹ No, to je čas semena alebo čas Nevesty. Šupky sú mŕtve. Šupky vyschli. Čas panenského Slova, nedotknuté... To je panna. Pamätajte, čas panenského Slova. Ak to dáte do rúk denominácie, to určite nebude panna. To bude čas ľudského manipulovania, to spravíte z toho. Ale Božia Cirkev nie je dotknutá denomináciou (haleluja!); to je panensky zrodené Slovo Božie, ktoré sa zmanifestovalo, Ježiš Kristus, ten istý včera, dnes i naveky. Haleluja! Aké nádherné! Milujem to. Verím tomu. Viem, že to je pravda. To nebude dotknuté. V tom panenskom narodení Nevesty nebude žiadna ľudská manipulácia. Nie veru! Ona má príkaz od Boha, aby vyšla z takeého niečoho. „Nedotýkajte sa ich nečistých vecí..." stanete sa supmi.

¹¹² Spomínam si práve, keď som jedného dňa prichádzal z Fónixu, prichádzal som do Tucsonu zo zhromaždenia, Duch Boží obrátil moju pozornosť na niečo (keď sme so ženou išli a rozprávali sa. A deti spali vzadu v aute, zvečerievalo sa), obrátil moju pozornosť na sokola. A díval som sa trochu na toho sokola a pozoroval som ho. On je veľmi dobrým príkladom dnešnej cirkvi.

¹¹³ No, sokol, ako všetci vieme, stratil svoju identifikáciu, ku čomu bol pôvodne stvorený. Je to presne tak. Sokol sa voľakedy podobal na orla, na svojho staršieho brata, sokol bol taký. Ale teraz on už viac nelieta v oblakoch aby poľoval na svoju nebeskú mannu, ale zoslabol. Už viacej nelieta v oblakoch; on poskakuje po zemi ako sup, sedí na telefónnych stĺpoch, poskakuje okolo a poľuje na mŕtve zajace. Sokol nebol stvorený aby to robil. Nie, on bol stvorený aby bol podobný orlovi. No, to je presne ako cirkev. Ona bola stvorená podobná na orla. Ona by mala zaujať miesto v nebesiach. Ale namiesto toho zoslabla. Nelieta už viacej do neznáma, do oblohy. Nie veru! Ona je závislá na svojom modernom spôsobe adopcie, na vzdelaní, a na teológii nejakej ľuďmi zostavenej denominácii, obzerá sa za nejakou hromadou mŕtvych, napoly zhnitých zajacov, čo má niečo inšie (tak veru!)... poskakuje po zemi. Je to tak! Sokol. Vidíte, čo to ukazuje. Orol sa ani trochu nezmenil. On zostáva orlom.

¹¹⁴ Nelieta vysoko do oblakov, sokol už viacej tak nelieta, aby si tam hore chytil svoju čerstvú mannu, ale je závislý na tom, čo môže nájsť už mŕtve. Sokol nevie ako má - nemali by ste natrafiť na neho na zemi. Ale pozorujte dnes sokola. Choďte popri ceste, na telefónnych stĺpoch uvidíte sedieť plno sokolov, pozoruje či môže nájsť niečo - niečo zabité, niečo zhnité. Prišiel ku

¹⁰³ Šupka vydala svoju silu do semena; vyšlo to z nej. To bola dobrá šupka, ale ona poslúžila svojmu času.

¹⁰⁴ Vidíte, to je Nevesta Slova od Ženícha Slova. To prirodzené semeno Abraháma, Izáka a Jakoba a -alebo radšej prirodzené semeno, Izmaela, prirodzené semeno Izáka a tak ďalej, muselo ísť do zeme za tým účelom, aby prinieslo toto ďalšie, prinieslo Ježiša. A tak isto všetky tieto ostatné. Tie semená museli uschnúť - chcem povedať, že šupka musela uschnúť a klas musel uschnúť a všetko zomiera aby sa mohlo ukázať semeno.

¹⁰⁵ Takto to bolo v každom veku, denominácie boli nositeľmi časti toho. Časti toho, to je Slova, lebo ono bolo skryté pred tými múdrymi reformátormi, alebo zapečatené pred nimi, až do veku v ktorom sa zjavil orol. Biblia tak povedala. Tak veru! Pretože to máme zasľúbené v Malachiášovi 4. Skutočne máme!

¹⁰⁶ On to skryl pred očami múdrych a rozumných! A tak ako sme práve prebrali knihu Zjavenia, zistili sme, že každý - všetci títo traja poslovia, či vlastne tieto zvieratá /živé bytosti/, ktoré vystupovali, každá pasovala presne na Luthera. Každá hneď vysemenila tú ďalšiu, a to je vôl a rôzne zvieratá Biblie. To vyšlo do ospravedlnenia, posvätenia, a ešte aj do letničných; ale tá štvrtá bol orol. Je to tak a cez ten vek to Boh vzbudil. Tak to muselo prísť cez ten vek, aby to bolo správne. Tak veru, zasľúbenie orla z Malachiáša 4 sa vyplnilo.

¹⁰⁷ Ježiš nebol z Márie, ale prišiel cez Máriu, ako život cez šupku.

¹⁰⁸ No, mnohí z vás tu dnes večer, fajní bratia katolíci alebo sestry si možno myslíte, že Mária bola matkou Božou, ako hovoríte, že bola. Ako by mohla byť matkou Boha a Boh nemal začiatok ani koniec? Kto bol potom Otcom Boha, ak ona bola matkou? Vidíte? On bol jej Stvoriteľ, a ona nebola Jeho stvoriteľom. On sa stvoril v lone Márii, nie jej vlastné stvorenie. To bol... On stvoril Seba samého. On nebol z nej, ale ona z Neho. Tak je to! Biblia nás učí, že všetko povstalo skrze Neho. A bez Neho nepovstalo ani jedno z toho čo povstalo. Tak akoby mohla... Akoby On mal matku, keď On bol Sám Boh?

¹⁰⁹ No, vidíme tu skutočné zjavenie toho skutočného príkladu. Sú tri ženy, ktoré niesli to prirodzené semeno až kým nedozreli ku Ježišovi. Ako... Izmael by nemohol byť, pretože on sa narodil v podstate - podľa toho, ako by sme dnes na to hľadeli - mimo manželstva, pretože on bol synom otrokyne. Potom prichádza niečo viac podobné na Neho, na Ježiša, a to prichádza Izák. Ale to stále nebolo to, pretože to sa narodilo z pohlavného aktu medzi Sárrou a Abrahámom. Ale potom ďalej prišla Mária, panenské narodenie prinieslo Ježiša Krista (Je to tak!), Boh, Slovo sa stalo telom.

¹¹⁰ No, pozrite sa, tam boli tri ženy. Tu sú znázornené tri ženy, cirkvi (ženy

tomu semenu, byť v prítomnosti slnka, aby tak mohlo dozrieť. Vidíme to všetko v príklade.

⁸⁸ Vidíte tu teraz ako blízko ona, cirkev týchto posledných dní sa stáva taká, že vyzerá ako samo Semeno. Pozrite sa ako táto letničná denominácia, ktorá povstala v týchto posledných dňoch - a my to trochu neskoršie vysvetlíme, vidíte - ako oni prichádzajú tak blízko, že vyzerajú skoro presne ako to Semeno. Keď vyrastá šupka z toho pšeničného zrna - či vlastne steblo pšenice, potom keď tam vpadol peľ v druhom štádiu a vyprodukoval to tretie štádium, ktorým je šupka... A ako to že, ak to naozaj dobre nepozorujete, nikdy nebudete môcť povedať inšie, len to, že tam je skutočné pšeničné zrno. Keď sa začína ukazovať to prvé malé zrno, vyzerá ako zrno, ale zoberte to a otvorte a zistíte, že tam vôbec nie je zrno. To je len šupka, nositeľ zrna. No, zrno vychádza z toho. Ale pamätajte, po tej šupke už nie je nič ďalšie. Pamätajte, po Márii už nebolo nikde zasľúbené cez ženu žiadne ďalšie Semeno. A nie je viacej denominácií zasľúbených po letničnej. To je vytrhnutie nevesty, ktorá z tade vychádza, semena, Slova, ktoré sa znovu zmanifestovalo.

⁸⁹ Všimnite si, vidíte ako veľmi je to podobné. Matúš povedal - ev. Matúša 24/24, hovorí, že tie dva duchy v tých posledných dňoch, cirkevný duch, cirkevných ľudí a nevestin Duch, ľudí nevesty, budú tak blízke, že by to zvedlo samotných vyvolených, keby to bolo možné. Tak je to blízko.

⁹⁰ Pozrite ako to prechádzalo cez stopku. A teraz si všimnite. Niečo tu znázorníme. Luther v cirkevnom veku, ktorý niesol Semeno Nevesty, bol tým istým v duchu. Len jedno malé zrno semena Luthera, na ktorom Luther stál; to bolo ospravedlnenie skrze vieru. On bol dokonalým typom Hagary, stopka. Všimnite si, Wesley bol typom Sary, Filadelfia, vek lásky, ktorý priniesol klas... Vo veku Wesleya sme mali viac misionárov než v ktoromkoľvek inom veku. Veľký vek misionárov v čase Johna Wesleya...

⁹¹ Ale letniční reprezentujú Máriu, Mária, posledné štádium toho. No, Ona nebola tým Semenom, jednako život Semena bol v nej. Ale ono ešte nebolo zrelé. Cítim sa veľmi nábožne. Ono ešte nedozrelo. Ono tam bolo, ale nebolo dozreté. Tak je to s naším letničným vekom, v ktorom žijeme. Musí vystúpiť Slovo Božie, ktoré je vo vnútri - nedominované, pomimo okruhu denominácií.

⁹² Luther odišiel do šupky so svojim prvým slovom, „spravodlivý bude žiť z viery.“ Wesley mal dve slová, posvätenie; druhé, jasné dielo milosti. Letniční mali tretie slovo: prinavrátenie darov. Ale musí vystúpiť celé semeno. Vidíte ako oni na jednom slove spravili denomináciu, a na ďalšom slove, a na ďalšom slove. Ale musí byť niečo, z čoho sa nemôže stať denominácia. To je plnosť života, ktorá je tam, sa znovu musí predviesť Neveste. Po tomto už

nemôže byť viacej cirkevných vekov. Sme na konci, bratia a sestry. Sme tu; dorazili sme do toho. Vďaka Bohu! Amen!

⁹³ No, vidíme že tieto veci sú také pravdivé, ako len môžu byť. Stále si potom všímame, ak je ona klasom, alebo Wesley je klasom, letniční sú potom šupkou, čo je ďalšie štádium vychádzania zrna...

⁹⁴ Ale brat, sestra, stopka nie je zrno; tak isto klas nie je zrno, a ani šupka nie je zrno, hoci zakaždým ako to dozrieva sa to viac podobá na zrno. Stopka nevyzerala ako zrno. Čo potom vychádza? Klas, malá bobuľka. To sa viac podobá na zrno, než ako sa podobala stopka. Čo vychádza ďalšie? Šupka. Ona drží zrno; ona vyživuje zrno.

⁹⁵ Pozrime sa teraz tam naspäť na zaslúbenie Božie dané Abrahámovi ohľadne „tvoje Semeno...“ duchovne hovoriac. Každý z nás to vie. On hovoril o Kristovi, nie o Izákovi. Skrže Semeno jeho viery.

⁹⁶ Všimnite si, to prvé bolo skrže otrokyňu. To nijako nevyzeralo ako zaslúbenie. Boh nemusí odvolať svoje Slovo kvôli nikomu. Boh povedal ako to príde, a takým spôsobom to príde. Ale Sára, ktorá reprezentovala cirkev, znázorňovala cirkev, to - ona tam našla, že... Ona povedala: „Dobre, zdá sa mi, že to je tak trochu div. Ja tomu proste tak nedokážem veriť, tak choď, zober si Hagar, a zober si ju za ženu.“ Vidíte to tam? To steblo nevyzeralo vôbec ako to zaslúbenie, ale keď vystupuje Sára. No, to vyzeralo celkom dobre. To sa oveľa viacej podobalo na tam to zaslúbenie, ale stále to nebolo to skutočné zaslúbenie, pretože Izrael v Izákovi sklamal a zaprel to skutočné Semeno, keď Ono prišlo (Haleluja! Nevzrušujte sa; nebehajte. To vám neublíži!) - zaprel to Semeno, ukrižovali Ho, a zavesili Ho na kríž.

⁹⁷ Práve tak ako tu povedal Pavel: „Či to semeno tej otrokyne neprenasledovalo to semeno slobodnej? A tak semeno denominácie prenasleduje to skutočné zrno. Stále to tak musí byť. Oni nebudú spolu dediť. Oni nie sú spolu združení. To sú úplne dve rozdielne zaslúbenia, dva rozdielne časy, úplne dvojaký rozdielny ľud. Jedným je Nevesta a tým druhým cirkev. Nijako ich spolu nemožno porovnať.“

⁹⁸ Ale oni stále nie sú semenom, ktoré bolo zaslúbené že príde. Ani Sára ním nebola, ani Hagar. Ani Sára, či ani Mária nebola tým Semenom. Mária nebola tým Semenom. Ona bola nositeľom toho Semena. Ale ona ho vyživovala, zrodila zo svojho lona, práve tak ako šupka rodí zo svojho lona skutočné Semeno. Ale tá šupka nie je semenom. To len... Ona je bližšie toho semena. Ona objíma dookola to semeno. Predtým v stopke, ten život bol roztrúsený po celej stopke. A keď to prišlo do peľu, je to tesnejšie zhromaždené. Ale keď to prichádza do šupky, to je rovno tam ako semeno, a formuje sa to takmer ako semeno. Ježiš nám povedal, čo bude v posledných

dňoch: bude to tak blízke, že by to zvedlo i vyvolených, keby to bolo možné. Ale potom z tade vystupuje semeno. A tá šupka, život opúšťa šupku. A šupka je nositeľom. A to je presne to čo boli naše denominácie, nositeľ. Luther, Wesley, letniční, a teraz je čas, aby vyšlo semeno.

⁹⁹ Všimnite si, len si všimnite... Ona nebola Semenom; Mária nebola - len šupka, klas a stopka nositeľa časti Slova, nie celého Slova. Luther mal ospravedlnenie. Wesley mal posvätenie. Letniční mali prinavrátanie darov. Ale keď prichádza Slovo... No, oni to mohli produkovať, to ospravedlnenie spasí človeka. Veríte tomu? Samozrejme! To je nositeľ Slova, tak isto ako verím, že stopka je časťou pšenice. Samozrejme, že je! Ale to je nositeľ. To nie je život. Potom ďalej prichádza posvätenie. Koľkí veríte v posvätenie? Ak veríte Biblii, tak musíte. Samozrejme! Tak to stále nie je... To je trochu viac ako... To je o dve slová viacej. Ale potom prichádzajú letniční, prinavrátanie darov. Hovorenie v jazykoch, oni to nazývajú počiatkový dôkaz Ducha Svätého, hovorenie v jazykoch. Tam to nazývajú, počiatkový dôkaz, a to rodí čo? Šupku. Ale oni urobili denomináciu. Ale keď prichádzate aby ste povedali: „Ja a Otec sme jedno,“ a tieto ďalšie veci, potom sa tá šupka od toho odťahuje. Ale tá skutočná, ozajstná cirkevná Nevesta prinesie celé Slovo Božie v jeho plnosti v strede... ? .. lebo On je ten istý včera, dnes i naveky.

¹⁰⁰ Všimnite si, v lone Márii bolo Semeno. Ale keď to Semeno vyšlo, Ono povedalo: „Prišiel som aby som činil vôľu toho, ktorý ma poslal. Ja a Otec sme Jedno. Ak nečiním Jeho skutky, tak mi neverte.“ Tam bolo to Semeno. „Kto z vás ma môže usvedčiť z nevery? Čo Biblia zaslúbila, že budem robiť, to som vykonal. Boh to cezo mňa potvrdil!“ Povedal. „Kto mi teraz môže povedať, jedno...“ Ale to Semeno v Márii, tá šupka, ona bola blízko toho, že by Ním bola, ale nebola. Ono bolo stále v lone.

¹⁰¹ Všimnite si. A v letničnom veku, cez Lutherov vek, cez Wesleyov vek, tak isto to bolo cez tento Letničný vek... Všimnite si teraz, ale pri otvorení Siedmej Pečati, Zjavenie 10, plné Slovo má znovu byť zrodené do manifestácie a má byť potvrdené skrže Ducha Božieho v plnej moci, ako bolo vtedy, keď bolo tu na zemi, zmanifestované tým istým spôsobom, činiace tie isté veci, ktoré činilo, keď bolo tu na zemi. Amen! Židom 13/8 hovorí, že Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky. V ev. Lukáša 17/30 Ježiš povedal: „V posledných dňoch, ako to bolo vo dňoch Sodomy, keď Syn človeka bude znovu zjavovať samého Seba, to bude to isté.“

¹⁰² Svet je v stave Sodomy a cirkev s ním odišla do Sodomy ako Lot a jeho žena. A hovorím, že niekde v tomto svete je vyvolená cirkev, ktorá je vytiahnutá a postavená nabok od týchto vecí. A manifestácia Božia upútala jej pozornosť. Sme v posledných dňoch.